

Vakantie Spanje deel 19

Hallo sobats,
Als trekvogels gaat de happy few in juni naar Nederland en om weer neer te strijken in september/oktober. Ben ik dan de enige gek die van over-zomeren houdt? We zetten ons gezapig leventje voort zoals in de vorige aflevering beschreven.....

11/6

We hebben onze burens Mila en Dave uitgenodigd voor een etentje, want ook zij gaan naar huis (Engeland). Ik maak gado-gado, sáte en nasi goreng. Verder bak ik er emping bij en heb nog (van Wiebe) sambal goreng tempé. Het doet me goed dat ze mijn eten weten te waarderen en Dave schept tot mijn verbazing nog een flinke lik sambal bij zijn portie.

Mila heeft in een tas haar baby hondje meegenomen. Ik kan me er nu nog over opwinden, sobats, zoveel onbenul..... Eén week voor hun vertrek koopt ze een hondje dat niet ouder kan zijn dan 6 weken! Nemen jullie haar mee naar Engeland? Neen, zeker niet. Ze laat het kleintje achter bij Diego. Ik adviseer haar het hondje voorlopig terug te geven aan de fokker totdat ze weer terug

zijn in Spanje (september).

Wanneer ze achter haar Sangria zit, vertelt Mila mij dat ze inderdaad de hond terug laat halen door de fokker en opdracht heeft gegeven om de nodige papieren in orde te maken.

Ze laat het hondje, Wilma, los in onze tuin en zij is uiterst geïnteresseerd in Shaka. Ik houd wel m'n hart vast voor Turkie die het baby hondje misschien als een te groot uitgevallen rat zal beschouwen en houd haar kort aan de lijn. We hebben samen een heerlijke en gezellige avond en wisselen onze adressen uit. Hasta la vista.....

12/6

Het EK voetbal is begonnen. Het is een spectaculaire wedstrijd (Engeland-Frankrijk).

Op het terras van het Spaans barretje kijk ik samen met een groep fanatici naar de wedstrijd. Thuis hebben we ook tv, maar in de buitenlucht is het toch anders, ja.....

Even tevoren heb ik de tuin van het (onbewoonde) bovenhuis gespreid. Ik kan het niet aanzien dat de planten op apegapen liggen.

FF tussendoor

Behalve afscheid nemen van deze en gene op het terras van Marina (goed voor de baromzet!) worden we vergast op straatmuzikanten, een flamingodanseres – en dat is nieuw – een jongleur. Op het

strand is een podium gebouwd met enorme boxen en een luidspreker. Onder begeleiding van een enthousiaste equipe wordt eerst meditatieve muziek gedraaid. In ooievaarshouding een pootje langzaam naar voren zetten, in halve kniebuiging de armen spreiden en de lucht naar borsthoogte brengen. Daarna wisselen van houding en ander pootje gebruiken (ik beschrijf slechts één oefening). Daarna komt het zwaardere werk op discomuziek. Soms doe ik een poging, maar het valt niet mee in het rulle en warme zand. Er zijn altijd toeschouwers op de boulevard die onze bewegingen gade slaan, soms met de nodige hilariteit wanneer één van ons

z'n evenwicht verliest..... Inmiddels is baywatch geïnstalleerd compleet met speedboot, de EHBO post geopend, de waterfietsen zijn er weer en voor de kinderen is de speeltuin voorzien van een overkapping voor de hitte. Op de foto herkenbaar aan de witte daken.

13/6

Plotseling breekt er een hevig onweer los. Binnen een mum van tijd is het strand 'schoongeveegd'. Wij blijven gewoon onder de parasol – nu paraplu. Nat zijn we al door de zee en meestal is het noodweer maar van korte duur. Dat blijkt inderdaad zo, want na een half uur is de zon op volle sterkte weer terug (en de badgasten). 's Avonds gaan we weer naar het Spaans barretje voor de volgende EK wedstrijd.

14/6

Op de planning staat een bezoek van Jan en An aan ons. Ze zijn onze voormalige huiseigenaren. Ook zij gaan naar Nederland terug en zijn eigenlijk bloedje nieuwsgierig naar ons huidig optrekje. Jan komt bijtijds waarschuwen dat ze niet kunnen komen. Hij kan het niet laten in de gauwigheid toch een kijkje te nemen. Aan z'n gezicht is te zien dat de druiven wel erg zuur zijn. Wij wijzigen onze plannen door naar Benidorm te gaan. Ik heb een platenzaak op het oog en koop een aantal cd's voor een vriend. Omdat Peter graag een hangmat in de tuin wil, gaan we langs Ardi, een soort Gamma. Het is me toch een apparaat, compleet met standaard. Wanneer

hij in de hangmat ligt, is er van hangen geen sprake, want hij komt haast horizontaal op de vloer terecht. Ik lig in een deuk en kom bijna niet bij wanneer ik hem help overeind te komen! 'Gaat niet door, dese.

Als troost koop ik een 'gouden' armband voor hem, want, after all, binnenkort is 't vaderdag en bij gebrek aan kinderen, ik bedoel ter plekke, is een aardigheid op z'n plaats.

We hebben ook de kapper bezocht, want voor het geld hoeft je het niet te laten. Opnieuw naar EK voetbal gekeken. Blijft een gezellige bezigheid bij Sid (Spaans barretje).

15/6

Delfin heeft ons uitgenodigd om Sardinias te eten in een tapasbar in Benidorm. Vanwege het EK (zucht) spreken we af voor een lunch. Het kleine wijfie besteld in rap Spaans allerlei gerechten: Boquerones (kleine sardientjes in zuur), aardappelsalade, Sepia à la plancha (inktvis), Mejillones (mosselen) verrukkelijk bereid met knoflook, een Venduras (verschillende gebakken groenten), Gambas (garnalen) en

natuurlijk de Sardinias y pan. Het is werkelijk teveel van het goede en door de hitte en de (gekoelde) rode wijn zie ik la vie en rose. Ik moet haar nageven dat ze niet op een euro kijkt. Nauwlettend ziet ze erop toe dat we niets tekort komen, ook zichzelf niet gagagaga. Een smulpaap is er niets bij vergeleken.

16/6-20/6

We zijn regelmatig bij Sid te vinden voor het voetbal. Peter heeft zich enorm opgewonden over de wissel van Dick Advokaat om de beste speler eruit te halen. Ook de anderen gasten leveren commentaar bij het leven en ik zou graag een Moslimvrouw op dat moment willen zijn die zich kan verbergen onder een sluier. Enfin, jullie weten er alles van! We maken kennis met Alex, een Indische man die al 3 jaar woont in een flat tegenover de bar van Sid. Ik heb wel gelachen bij de wedstrijd Spanje-Portugal. De Spaanse vlag met de beroemde stier is zowel bij de bar als aan het hek langs de kant van de weg opgehangen. Bij de eerste goal tegen wordt de vlag onmiddellijk weggehaald en - nog gebruikt als omslagdoek om de blote schouders - wordt toch hoopvol gekeken naar de afloop. We kunnen de champagne wel schudden die Sid in het vooruitzicht heeft gesteld.

Ik maak 's morgens vroeg een lange wandeling (zonder Shaka) om een appartement van de buitenkant te bekijken die Sid voor een paar vrienden van ons op het oog heeft. Peter maakt later op de dag hiervan wat foto's en verstuurt ze per mail.

Met Shaka gaat het zienderogen achteruit. Hij weigert het dieetvoer te eten en ik probeer met wat kippenbouillon z'n eten aantrekkelijker te maken. Op den duur stop ik de medicatie want hij krijgt diarree en ik geef hem z'n 'oude' voeding weer. Daarvan wil hij, zij het met mondjesmaat, nog wel wat van eten. 's Avonds laten wij nu beidjes gezamenlijk Shaka uit (normaal doet Peter dat alleen).

We ontvangen nog een Nederlands echtpaar die in no time onze voorraad bier weg drinkt, maar voor Peter is het wel gezellig om eens een keertje thuis naar voetballen te kijken. Ik vermaak me met z'n echtgenote in de achtertuin met wie ik enige affiniteit heb. Zoals ze zelf zeggen: ze balen als een stekker dat ze terug moeten naar Nederland na één maand verblijf hier.

Op een ochtend ontdek ik dat m'n Afrikaantjes totaal weggevreten zijn. De boosdoener, een sprinkhaan, heeft Turkie 's middags te pakken. Ik red het dier en gooi hem terug in de tuin. Ach, de natuur moet je soms z'n gang laten gaan.

Selamat sobats. Deze extra lange aflevering is de laatste die ik hier schrijf. We naderen het einde van ons verblijf in Spanje. In Nederland komen de verslagen van de vele feesten aan bod (San Juan, Inval van de Moren en Carmen), nog een logeerpartij van een vriendin en het tragische afscheid van Shaka.

Een woord van dank aan Nico en Olga die bereid zijn geweest om m'n hersenspingsels door te sturen.

Hopelijk zie ik jullie allen op de koempoelan van 27 augustus.

Doei!!!!, Mila